

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17.12.1996, sp. zn. 19 Co 629/96, ECLI:CZ:KSHK:1996:19.CO.629.1996.1

Číslo: 40/1998

Právní věta:

Na základě rozhodnutí ukládajícího povinnost veřejné obchodní společnosti nelze nařídit výkon rozhodnutí proti společníku této společnosti, třebaže tento společník ze zákona ručí za závazky společnosti veškerým svým majetkem.

Pokud výzva ke splacení daňového nedoplatku, kterou se ručители ukládá peněžité plnění, má náležitosti předepsané zákonem pro rozhodnutí ve věcech daní a poplatků, je podkladem pro soudní výkon rozhodnutí anebo pro správní exekuci.

Soud: Krajský soud v Hradci Králové

Datum rozhodnutí: 17.12.1996

Spisová značka: 19 Co 629/96

Číslo rozhodnutí: 40

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Výkon rozhodnutí

Předpisy: 337/1992 Sb. § 57 odst. 5
§ 73 odst. 4 99/1963 Sb. § 274 písm. f)

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud v Jičíně zamítl návrh oprávněného finančního úřadu, kterým se domáhal nařízení výkonu rozhodnutí prodejem movitých věcí povinného pro částku 10 017 224,34 Kč. V odůvodnění soud uvedl, že platební výměry nesměřovaly proti povinné fyzické osobě, nýbrž proti veřejné obchodní společnosti W. a U. v J., a povinný v nich byl označen pouze jako zákonný ručitel daňového dlužníka.

V odvolání oprávněný namítal, že uplatnění pohledávky vůči dlužníkovi W. a U. v J. bylo neúspěšné a podle ustanovení § 57 odst. 5 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (jehož úplné znění bylo vyhlášeno pod č. 66/1996 Sb.), jsou povinni zaplatit daňový nedoplatek také ručitelé, pokud jim zákon povinnost ručení ukládá a pokud jsou k plnění této platební povinnosti správcem daně vyzváni. Oprávněný proto povinného J. N. ve smyslu ustanovení § 57 odst. 5 zákona o správě daní vyzval k zaplacení daňového nedoplatku; proto považuje návrh na nařízení výkonu rozhodnutí za oprávněný.

Domáhal se zrušení usnesení soudu prvního stupně a vrácení věci k dalšímu řízení.

Krajský soud v Hradci Králové svým usnesením potvrdil usnesení soudu prvního stupně.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 86 obchodního zákoníku (zákona č. 513/1991 Sb.) ručí společníci veřejné obchodní společnosti za závazky společnosti veškerým svým majetkem společně a nerozdílně. Z hlediska zákona č. 337/1992 Sb. (a to zejména ustanovení § 57) je daňovým dlužníkem každý, kdo je podle zvláštního zákona povinen platit daň nebo vybranou a sraženou daň odvádět. Daňová povinnost vzniká okamžikem, kdy nastaly skutečnosti zakládající daňovou povinnost podle tohoto zákona nebo zvláštních předpisů (§ 57 odst. 2 zákona č. 337/1992 Sb.). Daňový nedoplatek jsou povinni zaplatit také ručitelé, pokud jim zákon povinnost ručení ukládá a pokud jsou k plnění této daňové povinnosti správcem daně vyzváni (§ 57 odst. 5 zákona o správě daní). Z obsahu spisu vyplývá, že oprávněný v době podání návrhu na výkon rozhodnutí ani v průběhu jeho řízení nepředložil žádné rozhodnutí (výzvu k zaplacení daňového nedoplatku), které by směřovalo proti povinnému. Veškerá rozhodnutí, která oprávněný v řízení předložil, směřovala proti veřejné obchodní společnosti W. a U. v J. Výzva ručiteli k zaplacení daňového nedoplatku ve smyslu ustanovení § 57 odst. 5 zákona o správě daní, která by měla náležitosti rozhodnutí ve smyslu zákona o správě daní a která by byla vykonatelná, nebyla v tomto řízení soudu předložena. Teprve doručením výzvy, jež má náležitosti rozhodnutí podle ustanovení § 32 zákona o správě daní a která je podle § 73 odst. 4 zákona o správě daní vykonatelná, stal by se povinný dlužníkem oprávněného a teprve takové vykonatelné rozhodnutí by mohlo být podkladem pro nařízení výkonu rozhodnutí v soudním řízení ve smyslu ustanovení § 274 písm. f) o. s. ř.

Protože tedy oprávněný nepředložil podklad pro soudní výkon rozhodnutí směřující proti povinnému, soud prvního stupně správně návrh na nařízení výkonu rozhodnutí zamítl a odvolacímu soudu nezbylo, než rozhodnutí jako věcně správné potvrdit ve smyslu ustanovení § 219 o. s. ř.